

Α ερμόν τοῖς ἐμέσοις
Δημόποιον καιρόμενος
Φέρεται ἵδερ οὐντω.
Ηκουοι τῷ τυφογέεστας
Ανδρας ἔρρει στάλεχι
Φέεστας ὥστερ βαλανούσαντας
Ες πέλιν ὡς τείτελαντον βίρφο,
Δενοτάτη ἀπειλοῦσσας ἐπέν.

Ως ποιεὶς ξεῖ τας μυστικές γνωμάκας αἴθε-
κούσειν.
Αις ὡς Σεα μήποτ' ἐγώ πυθαριμίας ιδοι-
μι.
Αλλὰ πολέμου καὶ μανιαν ῥυσαμένας
Ελλάδα πολιτασ.
Εφ οἵς περ ὡς χειροβούρα
Πολιτιχε σαζέζον ἔδρας
Καὶ σὲ καλαί σύμμαχον ὡς
Τειτοχέι. λεύπις σκηνας
Τποτικε περιον αινήρ,
Φέρειν ὑπερρυθή πρεψ.

ΣΤΡΑΤΥΛΙΣ, ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝ-
των. Χορὸς Γιωαννῶν.

Στρ. Ε ΑΓΡ ὁ πούτι τί λε. ὁ ἵδρες πονω-
πόνησι. Οὐ γαρ ποτ' αἱ χειροί γ' ἐσφων ἔδι' θεοβέσι
ταῦλ' αἱδρες.

BIS. Εαγρώ.] Γιανή τις ἐκ τοῦ μόδωρ ἀρρός πλεύτερον τοῦ ἑμετέρου μηδέποτε σέβεται φερετῶν, Στρατιωταῖς ὄνομα, τὰς Γερονταῖς τεστὸ πῦρ τὸ ἔαυτοῦ φυσούσεοι ἀναζωπυροῦσθα τὸν εὐθεῖαν εἶτα πολλῷ λοιδορεῶν ἀμφοτέρων εἰργαζόντων, τὸ πρᾶγμα δὲ τοῦ λόγουν, πρὸς τὰς σπλιγχάς μονούντων φρερχετο. Εἴσοδος τούτους ιαμβικοὶ τελέσμεντροι καταληπτικοί. Πονωτόντων πάντοις αρροταροῦσι τοντούς τοὺς φυσιούς Εὔσ. διπλικούσι ποντοφόρος διδόσιοντος, Κατά τινας ποντοφόρος αρρο-

A Eripiant, vade meis
Auxilians nunc fero aquam
Tribulibus propinquis.
Audiri enim non benè sanos
Hucce venisse senes
Sudésque in urbem tetulisse ad ta-
Lenta velut tria pondograues.
Verbáque minari grauia.

B Fæminas esse igne malo scelestas vñstan-
das.
Ne sis , ô Diua , ut eas intuear cremas-
tas,
Sed subito bellis furysq; eripiant
Helladique incolasque :
Ob hec tuas urbico a ô
Galeata sedes teneo
Téque voco nunc sociam ô
Tritogeneia, vñ si quis eas vit
C Popula e igne velit
Aquam feras ut & nos.

τις χριστούσημετρος παρ' Οικέων. οὐχ ᾧς τοῦδε τοῖς ἑ-
στερον εἶχονται μνῶν. Εὐσ. δινότατα εἰπῶν, αιτήσθη, ὅτι
δεινότατα. Ρυγαλός, ἔργαι, λυτρώσει. Σ. ρύειν, καὶ
ρύεινται, τὸ ἐλκειν, καὶ τὸ φυλάσσειν. ρύεινται ἢ Διὸς τῆς
ρύεινται. ὥν τοις ἐπὶ τῷ πολέμῳ, ἢ τὸ μανίας ἢ πολεμικῆς,
τέλος Ελλάδας, ἢ Γοὺς πολίτας ρυγαλός, σωσεῖς. Χρι-
D 6 ὄρα δὲ χριστούσημετρος λόφον ἐν Τῆσσαρον πεφε-
λασθε φέρεται. Τειτωρύεινται δὲ, ἢ Αἴθιον, εἴτε εἴδη τὸ τοῦδε
τῷ Τειτωρι Λιβύης ποταμῷ γέμνυθεναι, ἢ τοῦδε τὸ
Τειτωρὸς παρὰ Κρήτη τὴν μεφαλανίην σημανεῖ, οἱ γε ποιη-
ται τὴν Αἴθιον ἐπὶ τὸ κεφαλῆς τοῦ Διός γέμνυθεναι με-
θεύσονται. ἢ εἴδη τὸ τρέπειν, ἢ γουσι τρόμον ἐγέμνυθεν τοῖς ε-
ραντίοις.

CH. Ωαστρ βαλανεύστρας.] Usitatum est C-
λανένει pro διακονεῖ ut in Irena, hic puto esse τὸν
εὐλαόν, id est, μοχλὸν ἀνοίξεω. Est quidem in Epi-
E grammate βαλανίζει glandem decutere, ἄλλων
δρυῖα βαλανίζει. Sed Hesychii interpretatio no-
tanda est qui ait esse Clara voce vti τὸ βαλανεύστρ,
quia balnearij aquam ferentes, vocales sunt &
clamofii.

STRATVLLIS, CHORVS SE-
num virorum, Chorus mulierum.

*ST. D*imitte o^m quid istud? o ne quam virt
malique,
*N*am nec bonorum haec facta possunt esse nec pio-
rum.

Θεοτοκούμβάνω, ὁ φαῦλος, κακός, μοχθηρός. πονωπόνυρος,
G ἀντὶ τέ σωνηρότατος. τινὲς ἡ δημητριμβάνως ἡράφουσι, τῶν
πονηρός. Εἰρμωνεύσεισι σφόδρα σωνηρός.
CHR. Ωνδρές πονωπόνυροι. Vfus est hac vo-
ce in Vesparum fab. ἡ σωνωσόντη καὶ μιλαμωνία,
vbi Scholiastes monet esse ἀσκήσει, & μελέτῃ στέπο-
τηρθέ, id est, vnu & meditatione facte ad nēquitiā
& tyrannidis affectationem.